

Dragocenost smešnic.

Smešnice, se vé da le jedrene in poštene, pa nikakor spodtikljive ali žalivne, so kaj mikavno kratkočasenje za bravece in poslušavce — učene in neučene. One kaj prijetno razvedrujejo duhá, bistrijo um, razveseljujejo serece takó posamnežem kakor celim družčinam; one so, da rečem ob kratkem vse, zares — slovstveni ocvirkí. — Njih predmet je vse, karkoli zbuja pošteni smeh; od tod je njih imé. „Pošteni smeh“ rečem premišljema, ker pohujšljive ali kakor koli žalivne smešnice niso za poštene ljudi.

Koliko smeha velikrat prizadene že le samo različnost izreke ravno tistega jezika, ja že le posamnih besed ali čerk, vé že vsak bravec iz lastne skušnje. „Vsaka vas ima svoj glas“ — to je pač resnično, pa tudi kaj mično, poslušati te glasovne razlike, jih tudi v povestih posnemati za smeh, le ne nikdar oponašati v zasmech in žaljenje, kar je sirovost in nekerščansko. — Jest podam tu bravcom le nekaj nareških smešnic — šegetljivih za smeh že po nenavadni izreki besed, ali tud le posamnih čerk.

Raganist čez vse raganiste.

Kako ste kaj zadovoljni z vašim novim organistom? — vpraša potnik nekega vaščana, s katerim sta se le po naključji sošla na poti. — „Jejtapamej“, odgovori vaščan ves nadušen, „še nakóvjl nakír taega! Tu tu je raganist tu, ta zna urlat ta, — in kok še le pet' pet'! Tok zna, tok lep zna, tok precúdn lep, tok nazrečén, nazgruntan lep, tok lep — lep — lep —, da — Bóhnasvari!

Abcedar.

Zastavica.

Po svojím stanu strežem drugim le,
Mi vzameš glavo pa premeniš me
Le v drug'ga strežeta — čveteronoga.
Obeh le mal' različna je naloga;
Osoda tere naji blizo enaka,
Vse šteje naj', plačuje za bedaka.

Balantinov.

Uganka **slovnice** v poslednjem listu je: pismice (pis-Mice).

Novice.

Mesto Berno je dalo namesto razsvitljenja zavoljo podeljenih novih vélikih cesarskih postav ubogim in revnim šolskim otrokom 1500 gold. — Lep izgled marsikter: srenji!

(W. Ztg.)

(Dopis.) Iz Drage. Slovenski učitelji smo silno potrebovali svojega časopisa. Ljubi „Tovars“, prav radi Te čítamo in vsaki mesec težko pričakujemo; škoda da saj dvakrat na mesec ne izhajaš. — Vem, mili moj „Tovars“ da boš rad sprejemal dopise od svojih bratov. Pišem Ti tudi jaz nekaj verstíc in Ti odkritoserčno potožim, kako se še nekterim učiteljem godí zastran njihovih dohodkov. — Učiteljski stan je sicer prav lep stan, toda zeló težaven. Lahko se reče, da je vsaki učiteljev krajcar kervavo zaslužen denar. — Pa poglejmo, kako nekteri učitelji na deželi dobivajo svoje krajcarje! Pride konec mesca ali pol leta, ali kakor je odločeno, da učitelj dobiva svoje plačilo pri dotičnem županu, — pa kaj mu župan odgovori: „Moj dragi gospod učitelj“, pravi oče župan, „ljudje še niso plačali, — jih sicer opominjam, pa malo kaj izda, — zatoraj bo treba, da se obrnete k c. k. okrajni gosposki, in jo prosite, da